

Елин Пелин

Закана

Я те сакам, ка што сака
поле дъжд у суша,
ти се криеш като сврака
у трънлива круша.

Недей, моме, че ме пусто
от работа маеш.
Не ме фърляй у ядове –
после че се каш.

Че те питам я тебека
не че ли ме любиш –
чекай, летоска че идеш
гръстите да скубиш!

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5600>]